

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΕΣΠΕΣ
WONDERINGS AND COLLECTIONS AT PRESPEPES
ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ/DAY ONE

H1D/ episode1

JOURNEY TO PRESPEPES/020710

Ταξιδεύουμε* ήδη δυο ώρες ανιχνεύοντας τον κόσμο από την ταχύτητα των 110 χλμ/ώρα. Περάσαμε ένα πυκνό μέτωπο βροχής, σε πορεία χαμηλής ορατότητας που ανάγκασε το νού να προστατευτεί στη σιωπή, στην ένταση της ανίχνευσης του οριζοντα και την μεγέθυνση της ελπίδας να δει, μακριά, πάνω από τις κορυφογραμμές, το άνοιγμα του καιρού. Η βροχή καθάρισε τα φυλλάματα και την βλάστηση ώστε οι ποικιλίες του πράσινου, του κίτρινου, του καφέ και των άπειρων διαβαθμίσεων του χρώματος να προσφερθούν και να υποστηρίξουν αυτον τον προσωπικό, για κάθε ένα από εμάς, τους συνταξιδιώτες, νέο κόσμο που, ήδη, αρχίσαμε να συλλέγουμε τις λεπτομέρειές του. Τον κόσμο που πρόκειται να γεννηθεί και να διαρκέσει όσο το διάστημα ζωής των συλλογών μας. Η βιαιότητα του ανέμου, η δύναμη της βροχής, η απώλεια της ακρίβειας στην ενατένιση του οριζοντα, η διαπέραση της υπαίθρου υπό τον ήχο μιας μηχανής, η προσμονή μιας κατοικίας που θα μας φιλοξενήσει, οι διαλόγοι που διαρκούν όσο ο χρόνος δύο σύντομων φράσεων. Η είσοδος σε αυτόν τον νέο κόσμο μεγεθύνει το περιεχόμενο όσων γνωρίζουμε μέχρι τώρα με τα νέα αποκτήματα που περιβάλλουν τις συνειδήσεις μας, προσεγγίζουν και χάνονται γρήγορα ή βαθμιαία. Ναι, γνωρίζουμε το περιεχόμενο της έννοιας της λέξης “βουνό” αλλά αυτό που βλέπουμε τώρα, η περιοχή την οποία διασχίζουμε, εμπλουτίζει αυτό το περιεχόμενο. Με το διάστημα της ανησυχίας μας για την ανυπαρξία κάποια παρουσίας ανθρώπων, με την ερώτηση για το βάθος και την πυκνότητα των συστατικών του, με την ανάδυση και την σταθεροποίηση στο νού ενός ήσυχου εσωτερικού χώρου όπου αφήσαμε τον χρόνο να διέλθει χωρίς να αφήσει σημάδια. Ταξιδευουμε προς τις ορεινές λίμνες. Θα φτάσουμε λίγο πριν το τελευταίο φως της ημέρας. Γνωρίζουμε επίσης το νόημα των εννοιών “άνθρωπος”, “κοινότητα”, “τοπίο”, “συλλογικότητα”. Θα αφήσουμε τους εαυτούς μας ελεύθερους μπροστά στις πιθανότητες και τις διακλαδώσεις αυτών των προσθέσεων στο περιεχόμενο. Ενας νέος κόσμος γεγονότων περιμένει να απλωθεί και να μας περιλάβει.

* Το ταξίδι από τη Θεσσαλονίκη προς την περιοχή των Πρεσπών έγινε με ένα OPEL ASTRA/1991/ασημί και μέση ωριαία ταχύτητα τα 80 χλμ/ώρα. Ταξίδεψαν μαζί οι: Ελενα Αθανασοπούλου, Ιορδάνης Στυλίδης, Αθανασία Στυλίδου και η Σοφία Τσερκέζη. Εγινε μια στάση για φωτογραφίες στην περιοχή των Ηλεκτροπαραγωγών εργοστασίων στην Πτολεμαίδα, μία στάση για την ενατένιση του τοπίου έξω από την Φλώρινα, μία στάση στον κόμβο από όπου, στρέφοντας δεξιά, αρχίσαμε να ανεβαίνουμε προς την περιοχή των Πρεσπών. Εκεί, σε αυτόν τον κόμβο υπήρχαν σταθμευμένα δύο αυτοκίνητα της αστυνομίας συνόρων. Απέναντί τους, σε ενα μικρό οίκημα περίμεναν τέσσερις νεαροί. Με τα χέρια μαζεμένα στις τσέπες και κυρτωμένο το σώμα από το κρύο. Οι νεαροί της Αφρικής περίμεναν τον εγκλεισμό τους σε μια μακρινή φυλακή. Μακριά από τον τόπο τους, μακριά από τις αναμνήσεις και τις ήσυχες ευτυχισμένες στιγμές ενός παρελθόντος που τώρα αναπολούν, που επικαλούνται την ισχύ του ώστε να βρεθούν, με κάποιο μαγικό τρόπο στο κέντρο του Δυτικού πολιτισμού, στο κέντρο της Ευρώπης. Σε ένα ζεστό σπίτι, με αρκετά λεφτά για μια ήσυχη ζωή. Μια ζωή που θα τους επιτρέψει να ταξιδεύουν, να διδάσκουν και να διδάσκονται. Καλή τύχη. Δεν υπήρξαν φωτογραφίες για εσάς, από τη στιγμιαία παρουσία σας στις ζωές μας. Πως επιθύμησα να σας τραβήξω μέσα στο αυτοκίνητο. Να ζήσετε για αυτό το διάστημα των δύο ημερών μαζί μου. Να μάθω τον ήχο από τις λέξεις που χρησιμοποιείτε για το “ταξίδι” και το “μέλλον”. Να μπορέσω να εξιλεωθώ, επειδή περιέχομαι σε ένα πολιτισμό που ευθύνεται για το ρήγμα της ζωής σας. Για τον τρόπο που το σώμα σας κύρτωσε εκείνο το απόγευμα στο πουθενά των αναζητήσεών σας. Καλή τύχη. Αυτή η πραγματικότητα που με υποδέχτηκε εντός της θα ονομασθεί από την πυρωμένη εικόνα των κυρτωμένων σωμάτων σας.

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΕΣΠΕΣ
WONDERINGS AND COLLECTIONS AT PRESPEES
ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ/DAY TWO

H2D/ episode1

JOURNEY TO PRESPEES/030710

Μετά τη συνεχή σιωπηλή άνοδο στις κορυφογραμμές προφέρουμε μια σειρά άτακτων φράσεων, σταθεροποιούμε και συλλέγουμε ακριβώς την παρελθούσα εμπειρία και ανιχνεύουμε σε ησυχία τη βαθμιαία κάθοδο, τη βύθιση στην ορεινή λεκάνη ανάμεσα στην πυκνή βλάστηση. Διασχίζουμε τις καλλιέργειες αιχμάλωτοι μιας πορείας που ήδη πρόσφερε στη συνείδησή μας την ακριβή λεπτομέρεια της αγριότητας των πραγμάτων, σχημάτισε τη γραμμή που περιέχει την επιθυμία, το πρόσφατο βαθύ τραύμα της συνείδησης και τον απέραντο θαυμασμό για τις ομάδες των μεγάλων πτηνών που σχηματίζουν αργά τους δακτύλιους της επόπτευσης του εδάφους. Η γη έχει προσφέρει και πάλι απέραντες ποσότητες τροφής, ασφάλειας, ηρεμίας στους πληθυσμούς της περιοχής. Το τοπίο των λιμνών είναι ήσυχο τώρα έως τη στιγμή της απογευματινής βροχής. Ο ουρανός γεμίζει με σειρές μακρόστενων άστατων μετεώρων. Το ξεκίνημα της σύντομης τακτικής περιπλάνησής μας θα οδηγήσει το βλέμμα και το ενδιαφέρον στην παραλίμνια πλαγιά όπου συγκεντρώθηκαν ήδη οι νέοι προσκυνητές των ιδεών, των συλλογικοτήτων, των θαυμαστών πυρήνων του ενδιαφέροντος για τη ζωή. Η διέλευση της περιμέτρου των λιμνών μπορεί να περικλείσει τις προθέσεις και τα σχέδια μιας ολόκληρης ζωής. Εδώ, μπροστά μας απλώνονται οι καλαμιώνες, οι συγκεντρώσεις της οξιάς, οι στρώσεις των λουλουδιών, σειρές από επίπεδες πέτρες που ορίζουν ένα καθιστικό, το σημείο του συνεχούς, του ατέρμονα συσχετισμού της ιδέας που μεταφέρουμε για τον πολιτισμό, τό ακριβές ζύγισμα με την πραγματικότητα. Στο χάρτη παρατηρούμε αυτή τη βαριά γκρι γραμμή που παραδίδει τμήματα του ανάγλυφου σε ξεχωριστές διοικητικές οντότητες της περιοχής επιβαρύνοντας και κατηγορώντας τον πολιτισμό που σχημάτισε και μορφοποίησε σημαντικά τμήματα της συνείδησής μας. Υπάρχει λοιπόν ένα σημείο όπου το βήμα θα πρέπει να μετεωριστεί, να σταματήσει, έτσι ώστε το βάρος του σώματος να μεταβιβαστεί απευθείας στη συνείδηση, στις περιοχές όπου αποθηκεύουμε τα παραδείγματα για την αγριότητα της σκέψης, την κτηνωδία των δυνατών συλλογισμών, τον αφόρητο πόνο μπροστά στην υλικότητα της υποταγής σε μια τεχνητή διαφορά. Στις καλλιέργειες των φασολιών η ησυχία υποχωρεί και αφήνει το θρόισμα των φύλλων να εκτείνει ελεύθερα το όνομα του τόπου, ένας πελαργός χαμηλώνει γρήγορα και ύστερα ανεβαίνει ψηλά κρατώντας το φίδι, το νερό γεμίζει τα πλοκάμια στο έδαφος και τροφοδοτεί τις ρίζες, οι σαύρες σαρώνουν τις περιοχές τους και χορταίνουν από τον ήλιο, οι μέλισσες γεμίζουν με τον βόμβο της δικής τους ζωής τις ατέλειωτες εκτάσεις των λουλουδιών, δύο άνδρες κάθονται σε ένα κορμό δένδρου και σχολιάζουν την δύναμη της ημέρας, μια βάρκα χωνεύεται στα ρηγά της λίμνης. Το θρόισμα, το φίδι, οι ρίζες, ο ήλιος, ο βόμβος, η ημέρα, η λίμνη, ...τι λέξεις...!

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΕΣΠΕΣ
WONDERINGS AND COLLECTIONS AT PRESSES
ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ/DAY TWO

H2D/ episode2

JOURNEY TO PRESSES/030710

Οι πλαγιές των βουνών χαμηλώνουν ομαλά προς τη λιμνη και το μέτωπο με τα καλάμια στις όχθες φαίνεται να ορίζει ένα ακόμη όριο πριν την είσοδο στο νερό. Διαπερνούμε όρια. Ονομάζουμε χωρικότητες αναγνωρίζοντας πρώτα το όριο που περιγράφει τη θέση τους στη γεωγραφία και ύστερα κάνουμε το πρώτο βήμα εντός τους, ανιχνεύουμε την ταυτότητα ενός πεδίου δυνατοτήτων ώστε να παραμείνουμε ήσυχοι στο πέρασμα των επόμενων στιγμών, κατασκευάζουμε κατάλογους από σπαράγματα διαλόγων, από τις λέξεις που βεβαιώνουν τη θέση του εαυτού και της ομάδας που τον περιβάλλει. Σήμερα θα εκταθεί προς τον ουρανό μια κατασκευή σημαντήρας της θέσης, φυλάκιο του πλήθους των νέων υποθέσεων και αιγιμάτων που θα αφεθούν στο τοπίο, κιβωτός των συλλογών.

Κάθε κατασκευή περιέχει. Δείγματα των προθέσεων, το βάρος της αμηχανίας για τις στιγμές που πέρασαν πριν από λίγο και δεν άφησαν ίχνη στη συνείδηση, περιέχει τους ήχους των υλικών που συντέθηκαν σφιχτά ώστε να αντέξουν στον άνεμο, πολύ αργότερα, στη μέση του χειμώνα, τις οδηγίες, τις κινήσεις των σωμάτων, τις σκέψεις που δέθηκαν μαζί με όσα, για μια στιγμή, συνάρπασαν το νού, τον κατηύθυναν προς ένα ενδεχόμενο.

Επιλέξαμε να κατασκευάσουμε ένα φλοιό διαμπερή, τόσο, ώστε ο ήλιος να μπορεί να διαπεράσει την υφαντή και να σβήσει σιγά-σιγά την υλικότητα των περιεχόμενων δεικτών παρουσίας. Διάτρητο τόσο ώστε να είναι δυνατόν να αφεθούμε στην ψευδαίσθηση της ζωής σε ένα εσωτερικό που ασφαρίζει και συντηρεί όλες τις παράξενες και νεότερικές κινήσεις στις οποίες πρόκειται να αφεθούμε. Οι ουρανοί προσθέτουν τα ιδεώδη εκείνα στοιχεία που μετατρέπουν τον χώρο του γεγονότος της κατασκευής σε ιδεώδη και μόνη κοσμική δυνατότητα. Βρισκόμαστε, για μια στιγμή, στο χώρο, στο σύμπαν. Αρκετοί ώστε να συμφωνήσουμε σε μια τελετή της κατασκευής. Πολλοί, ώστε να υπάρχει χώρος έκτασης της προσωπικότητας και του στοχασμού όταν αυτό επιθυμηθεί. Δεκάδες ώστε να απλωθούμε στο δειλινό και να κοιτάξουμε προς το κοινό κέντρο, την κατασκευή. Χιλιάδες, ώστε να σπαρεί η αφήγηση για τον χρόνο που ζήσαμε, να εξελιχθεί σε ένα ζηλευτό μύθο. Υπάρχει ένα χρονικό σημείο όπου το σώμα και ο νους συγκεντρώνεται και επιθυμεί να χωνευτεί για πάντα στον υφασμάτινο δεσμό που συγκρατεί δύο μακριά λυγισμένα ξύλα, υπάρχει μια άλλη στιγμή που ένα έργο έχει τελειώσει και αρχίζουμε να απομακρυνόμαστε από κοντά του, είτε για να το δούμε ολόκληρο από μια διαφορετική απόσταση είτε για να το εγκαταλείψουμε γιατί ανήκει πιά στους άλλους.

Σύντομα θα αποχωρήσουμε. Αυτή η απομάκρυνση θα ενισχύσει τις λεπτομέρειες του παρελθόντος. Με έκπληξη θα διαπιστώσουμε πως η φράση που γεννήθηκε το πρωί, το γδάρισμα που σχημάτισε τη ρωγμή στο δέρμα, το άγγιγμα του ώμου καθώς αρχίσαμε να ανεβαίνουμε στην πλαγιά είναι τα ισχυρά νέα συνοδά στοιχεία του εαυτού μας.

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΕΣΠΕΣ
WONDERINGS AND COLLECTIONS AT PRESPESES
ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ/DAY TWO

H2D/ episode3

JOURNEY TO PRESPESES/030710

Λίγο πριν διαλυθεί η νύχτα, πριν από τη στιγμή που το πρώτο φως ορίσει ξανά την ύπαρξη και τις θέσεις όλων των κατασκευών του ανθρώπου, ορίσει ακριβώς το σχήμα του χεριού και του σώματος, τις πρώτες και τις επόμενες σκέψεις για το σχέδιο της ζωής της ημέρας, πρέπει να φροντίσουμε να περπατήσουμε προς τον κάμπο και τη λίμνη. Με μικρά βήματα, ανήσυχτοι για την ύπαρξη των πεδίων της ζωής που αφήσαμε να χαθούν στο τελευταίο δειλινό. Θα πρέπει να φροντίσουμε ώστε το μικρό ξύλινο κάθισμα να βρίσκεται στη θέση του, στην ανοιχτή θέα προς την κλίση του κάμπου, των καλλιέργειών και των ψηλών δένδρων που σημαδεύουν τα σημαντικά σημεία της γεωμετρίας του εδάφους προς τις όχθες και τα βάθη των λιμνών. Εκεί, σε αυτό το ξύλινο κάθισμα θα περιμένουμε αυτή τη διαβεβαίωση του φωτός. Καθώς κοιτάζουμε προς την λίμνη, διακρίνοντας την πρώτη αντανάκλαση του νερού, καθώς σκεπτόμαστε την πιθανότητα αυτό το φως να ανεβαίνει, με κάποιο τρόπο, από το εσωτερικό του πλανήτη, θα διακρίνουμε τον όγκο του πρωτου σπιτιού που έρχεται στην πραγματικότητα. Ο κατεστραμμένος ξύλινος εξώστης του έχει υποχωρεί στο βάρος της στέγης και έτσι το σπίτι φαίνεται, για μια στιγμή, να ξεδιπλώνεται προς την πραγματικότητα. Το σπίτι που βρίσκεται δεξιότερα μοιάζει να περιμένει τη στιγμιαία πλήρωση των ανοιγμάτων του και τα παιδιά, τους αιώνιους γονείς τους, τις πρώτες ομιλίες, το γρήγορο βάδισμα προς τον κάμπο. Το φως έχει ήδη απλωθεί προς όλες τις λεπτομέρειες του κόσμου. Οι καλλιέργειες των φασολιών και ο χαμηλός θόρυβος του νερού που κυλάει στα ρυάκια και τις υδραυλικές τσιμεντένιες κατασκευές εκπέμπουν το όνομά τους, τα επιμήκη πλινθόκτιστα οικοδομήματα περιμένουν μάτια τις φωνές και τις κινήσεις των κατοίκων τους, αντιστέκονται στα σχόλια των επισκεπτών που πέρασαν για λίγο δίπλα τους. Σήμερα θα αντέξουν επίσης την πρώτη υποχώρηση της δομής τους, σαν να πρόκειται, μετά από λίγο καιρό να διπλώσουν με τέτοιο τρόπο που να φαίνεται πως η γη τραβάει μέσα της και πάλι όλα τα επεξεργασμένα υλικά που σταθεροποίησαν τη δομή τους στο χώρο. Στην απέναντι πλευρά της λίμνης βρίσκεται μια κατασκευή από ξύλο, καλάμια και αραιοπλεγμένο ύφασμα. Η καλύβα βρίσκεται στον κόσμο ήδη μια ημέρα. Γύρω της μαζεύονται και πάλι οι κατασκευαστές της στρώνοντας στο εσωτερικό της τους σωρούς των διαλόγων τους. Οι καρποί αυτών των διαλόγων θα μοιραστούν, θα στιγματίσουν, θα γεμίσουν τις ζωές τους για το διάστημα εκείνο της ανεξέλεγκτης εκτεινόμενης επιθυμίας τους. Οι καλλιέργειες και οι καρποί στο έδαφος θα συντηρήσουν τη ζωή για το διάστημα ενός κύκλου εποχών. Οι καλλιέργειες και οι καρποί από την δράση των στοχαστών, των ακτιβιστών του τόπου, θα συντηρηθούν και θα διασπαρούν. Στις αποστάσεις που πρόκειται να διανυθούν, στις συγκεντρώσεις πριν το βαθύ σκοτάδι, στα ξυπνήματα πριν την αυγή. Το ταίριασμα όσων έχουμε ήδη κατακτήσει και κατευθύνουν τις ζωές μας με τις νέες ιδέες που πρόκειται να ορίσουν μακρινές, απαιτητικές πορείες.

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΕΣΠΕΣ
WONDERINGS AND COLLECTIONS AT PRESPEPES
ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ/DAY TWO

H2D/ episode4

JOURNEY TO PRESPEPES/030710

Υπάρχει μια στενή πλωτή γέφυρα. Ενώνει με τέτοιο τρόπο δύο σημεία της γεωγραφίας ώστε να εξαφανίζεται το ενδιάμεσο διάστημα χώρου. Επαληθεύει την επιθυμία της προσέγγισης χωρίς να εκτεθεί το σώμα στην πειθαρχία της αντιπαράθεσης με τις ιδιότητες των στοιχείων της φύσης. Οι γέφυρες επιτρέπουν το πέρασμα πάνω από το νερό, την ταχεία κίνηση-όσο ποτέ άλλοτε-πάνω από ένα ρήγμα του φλοιού της γης. Την κίνηση στους ουρανούς, την απομόνωση του σώματος από τη σκόνη, τον ιδρώτα, τον άγριο ήλιο και τα στενά μονοπάτια των τόπων. Τη στέρηση των μεγάλων τμημάτων του χώρου και των ελάχιστων λεπτομέρειων του από τη θεραπεία του βλέμματος.

Ωστόσο, κάποια στιγμή θα χρειαστεί να ησυχάσουμε για λίγο σε κάποιο σημείο της έκτασής των γεφυρών, στο τμήμα εκείνο που η θερμότητα των ακτίνων του ήλιου δεν θα υποχρεώσει το σώμα να υποχωρήσει στη μακρινή σκιά. Εκεί όπου ο ελαφρύς άνεμος δεν θα μεταβληθεί σε δυνατό αέρα και τα σύννεφα θα σκεπάσουν για αρκετή ώρα τον ουρανό χωρίς να ξεσπάσει η καταιγίδα. Αν, αυτές οι εκδηλώσεις της φύσης δεν σαρώσουν το σώμα, δεν φοβίσουν το νού, τότε θα μείνουμε στο σημείο και θα στοχαστούμε για την κλίμακα και τις εκδηλώσεις των στοιχείων και των υποστηρίξεων επί των οποίων δηλώνεται η σημασία της θέσης τους, θα τακτοποιήσουμε τις λεπτομέρειες και τις διαβαθμίσεις τους, την ισχύ του γεγονότος της παρατήρησης που πρόκειται να συμβεί. Πατώ σταθερά στο κέντρο της λίμνης, λίγο ψηλότερα από την επιφάνεια του νερού και ανιχνεύω τον κόσμο κάτω από αυτή την επιφάνεια, τον κόσμο υπεράνω, τον κόσμο μακρύτερα, στις όχθες, τον κόσμο που απαρτίζεται από αλλεπάλληλες λεπτές μεμβράνες διαφοράς αλλά και αποστάσεις που δεν πρόκειται ποτέ να διασχίσω γιατί οι γέφυρες προς εκεί δεν έχουν ακόμη φτιαχτεί.

Η θεραπεία του βλέμματος. Η στιγμή που ο απέραντος χώρος ή η ελάχιστη λεπτομέρειά του κοιτάζονται, προκαλούν μια σειρά σκέψεων, μια ιδιότυπη θέση του σώματος, την πιθανότητα της στάσης επί μακρόν και την χαρτογράφηση των ονομάτων που περιέχονται και ορίζουν την ταυτότητά του, των αρχείων των εμπειριών κινήσεων όλων των ανθρώπων που κατοικούν στις εκτάσεις της ημέρας, που σχεδιάζουν και προσέχουν τις καλλιέργειες, που προστατεύουν τις τελετές και τους τρόπους που η ζωή τους θα διαπεράσει το χρόνο, θα βυθιστεί στις επερχόμενες νύχτες και θα γεννηθεί λαμπερή στις ημέρες. Ο βυθός της λίμνης αρχίζει από την λεπτή μεμβράνη της επιφάνειας. Τα φυτά εξέχουν ελάχιστα και διαφοροποιούνται από την έκθεση στον αέρα, φαίνονται σαν να προκειται να διαπεράσουν αυτή τη μεμβράνη και να αντιπαρατεθούν με τον ήλιο. Άλλα φυτά κατοικούν στην επιφάνεια, πλέουν στην ηρεμία των παρόχθιων κοιλωμάτων. Οι συστάδες των καλάμιών σχηματίζουν μακριές πυκνές φιδοειδείς στρώσεις-όρια στα χείλη της λίμνης. Τα καλάμια που κόπηκαν σωρρεύονται σε δεμάτια για να χρησιμοποιηθούν στις καλλιέργειες. Τα παρατηρητήρια της λίμνης, των πτηνών και των καλλιερειών ντύνονται επίσης με τα υλικά του τόπου.

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΕΣΠΕΣ
WONDERINGS AND COLLECTIONS AT PRESPEPES
ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ/DAY TWO

H3D/ episode1

JOURNEY TO PRESPEPES/040710

Πόσοι άνθρωποι θα συναντηθούν σε αυτό το σημείο της γεωγραφίας του πλανήτη; Από που ξεκίνησαν να ταξιδεύουν και τι έφεραν μαζί τους; Πότε θα συναντηθούμε όλοι και θα χαιρετήσουμε ο ένας τον άλλο προσφέροντας τις πρώτες σκέψεις μας, ένα χειρόγραφο σημείωμα για τον τρόπο που τα μεγάλα πτηνά ακολουθούν το θήραμα ή εποπτεύουν το έδαφος; το κείμενο που ορίζει την απόσταση μεταξύ αυτού που επιθυμήσαμε και αυτού που τώρα βρίσκεται γύρω μας και μας περιλαμβάνει; Πώς θα ξεχωρίσουμε τις στιγμές που οι μαθητές θα μεταβληθούν σε δάσκαλους, οι ακροατές σε ρήτορες της δόξας του τόπου, οι ξένοι σε συνδαιτημόνες με τους οποίους θα αποφασίσουμε να συνεχίσουμε μαζί τη ζωή μας, οι σχεδιαστές σε είδωλα και μεταφορείς των υποσχέσεων και της βαριάς αλήθειας του τόπου; Οι τρεφόμενοι σε σπορείς των λεπτομερειών που θα συλλεγούν, στα περιορισμένα και τα αχανή τοπία των καλλιεργειών όπου θα διημερεύσουμε. Οι διστακτικοί και οι ανήσυχτοι σε ήρωες αφηγητές των κρυφών και των δημόσιων γεγονότων που σχημάτισαν τον κατάλογο των διελεύσεων, των πορειών, των συγκεντρώσεων και των αποχωρισμών στα πεδία που υποστήριξαν τις ζωές μας. Σε αυτά τα πεδία αφήσαμε να απλωθούν όσα μεταφέραμε μαζί μας. Ερωτήσεις, βεβαιότητες, κείμενα, αφηγήσεις, μέθοδοι. Μια σύντομη απάντηση που ήδη εξελίχθηκε σε μια νέα ερώτηση, μια λάμψη στα μάτια επειδή η πρόταση που μόλις χάθηκε στον αέρα όρισε το πεδίο του ενδιαφέροντος για την υπόλοιπη ζωή. Την ιδέα που θα πυρακτώσει τη σκέψη και θα μας αναγκάσει να γυρίσουμε και πάλι σε ένα σημείο που εγκαταλήφθηκε το περασμένο απόγευμα. Εκεί όπου αφέθηκε να σβήσει μια φράση ή μια κίνηση και τώρα, πριν λίγο, αυτή η ιδέα που χάθηκε στον αέρα τράβηξε το ουσιαστικό περιεχόμενό της από την λήθη και το μετέβαλλε σε οδηγό του σώματος.

Στα υπολείμματα του παλιού εργοτάξιου, πάνω στατσιμεντένια πλευρά της ρημαγμένης κατασκευής στοιβάχτηκαν και πλέχτηκαν καλάμια ώστε να σχηματιστεί μια γιγάντια φωλιά. Η φωλιά ενός μυθικού πτηνού που η εικόνα του διατρέχει την ιστορία των τόπων του πλανήτη συμβολίζοντας την επαλήθευση και την επικράτηση όλων των επιθυμιών. Ομως, αντίθετα, εκεί εγκαταστάθηκαν πολλά ζευγάρια πτηνών. Κοιτάζοντάς την αυτό το ζεστό και λαμπρό μεσημέρι θα σκεφτούμε και θα σχολιάσουμε την αινιγματική κατασκευή και την ιδεώδη συγκατοίκηση.

Οι ιδέες που κατέχουν περιοχές του νου και τροφοδοτούνται από τις ελλείψεις και τα κενά του στοχασμού μοιάζουν με αυτή την φωλιά. Το σχήμα που οδήγησε για λίγο τη σκέψη στην μεταφυσική ησυχία και ύστερα στην ένταση και τη δύναμη της πραγματικότητας. Το ερμητικό κλείσιμο ενός ανοίγματος σε ένα ερείπιο που τώρα πια κείται ορθάνοιχτο από κάθε πλευρά του αλλά και η βάρκα που περιμένει μερικούς ταξιδιώτες για την άλλη πλευρά της λίμνης φτιάχνουν ένα σύνδεσμο και μια γέφυρα. Δηλώνουν, ταυτόχρονα, το ρήγμα και τον μετασχηματισμό της σκέψης, την έξοδο από τα εμβαδά του μυστικισμού και την ανάδυση στον κόσμο των αναζητήσεων.

